

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

28. januar 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 35/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 35/02 Sag C-600/16 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2018 — National Iranian Tanker Company mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer — Rettens annullation af en opførelse — genopførelse — beviser, som vedrører en dato forud for den første opførelse — faktiske omstændigheder, som var kendte inden den første opførelse — res judicata — rækkevidde — retssikkerhed — beskyttelse af den berettigede forventning — effektiv domstolsbeskyttelse — begrundelse for opførelse vedrørende logistisk støtte til den iranske regering — rækkevidde — transport af råolie) 2

2019/C 35/03 Sag C-248/17 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2018 — Bank Tejarat mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — sletning af en opførelse foretaget af Retten — genopførelse — begrundelse for opførelse vedrørende den økonomiske støtte til den iranske regering og til køb af forbudte produkter og forbudt teknologi — rækkevidde — finansiering af projekter i olie- og gassektoren — beviser, som vedrører en dato forud for den første opførelse — faktiske omstændigheder, som var kendte før den første opførelse — artikel 266 TEUF — retskraft — rækkevidde — effektiv domstolsbeskyttelse) 3

2019/C 35/04	Forenede sager C-262/17, C-263/17 og C-273/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. november 2018 — Solvay Chimica Italia SpA m.fl. (sag C-262/17), Whirlpool Europe Srl m.fl. (sag C-263/17) og Sol Gas Primari Srl (sag C-273/17) mod Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — det indre marked for elektricitet — direktiv 2009/72/EF — distributionssystemer — artikel 28 — lukkede distributionssystemer — begreb — fritagelser — grænser — artikel 32, stk. 1 — tredjeparts adgang — artikel 15, stk. 7, og artikel 37, stk. 6, litra b) — lastfordelingsafgifter)	3
2019/C 35/05	Sag C-264/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2018 — Harry Mensing mod Finanzamt Hamm (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Münster — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 314 — artikel 316 — artikel 322 — særordninger for kunstgenstande — fortjenstmargenordningen — afgiftspligtige viderefornere — levering af kunstgenstande foretaget af kunstneren eller dennes retssuccessorer — transaktioner inden for Fællesskabet — de nationale skatte- og afgiftsmyndigheders afslag på at lade en afgiftspligtig person være omfattet af retten til at vælge at anvende fortjenstmargenordningen — betingelser for anvendelse — ret til fradrag af afgift, der er betalt i tidligere led — kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter)	4
2019/C 35/06	Sag C-328/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. november 2018 — Amt Azienda Trasporti og Mobilità SpA m.fl. mod Atpl Liguria — Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA og Regione Liguria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — klageprocedurer — direktiv 89/665/EØF — artikel 1, stk. 3 — direktiv 92/13/EØF — artikel 1, stk. 3 — klageret underlagt en betingelse om at have afgivet et bud inden for rammerne af udbudsproceduren)	5
2019/C 35/07	Sag C-340/17 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 29. november 2018 — Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — ugyldighedssag — ugyldighedserklæring på grundlag af et ældre varemærke i Det Forenede Kongerige — reel brug — bevis — virkninger af proceduren vedrørende Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union på retsforhandlingerne for Retten og lovligheden af den omtvistede afgørelse — foreligger ikke)	6
2019/C 35/08	Sag C-506/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 28. november 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien (Traktatbrud — miljø — deponering af affald — direktiv 1999/31/EF — artikel 14, litra b) og c) — driftsgodkendelse — nedlukning af anlæg, der ikke er godkendt — godkendelse af nødvendige arbejder på grundlag af overgangsplanen for det godkendte anlæg — fastsættelse af en overgangsperiode til gennemførelse af planen)	6
2019/C 35/09	Sag C-548/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. november 2018 — Finanzamt Goslar mod baumgarten sports & more GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — afgiftsansættelse for agenter for professionelle fodboldspillere — betaling i rater og underlagt en betingelse — afgiftspligtens indtræden, forfald og opkrævning)	7
2019/C 35/10	Sag C-654/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichts Stuttgart (Tyskland) den 18. oktober 2018 — Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH mod SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH	8
2019/C 35/11	Sag C-659/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Instrucción de Badalona (Spanien) den 22. oktober 2018 — straffesag mod VW	9
2019/C 35/12	Sag C-681/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Brescia (Italien) den 31. oktober 2018 — JH mod KG	9
2019/C 35/13	Sag C-686/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 5. november 2018 — OC m.fl. mod Banca d'Italia m.fl.	10

2019/C 35/14	Sag C-706/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgien) den 14. november 2018 — X mod Belgische Staat	11
2019/C 35/15	Sag C-717/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 15. november 2018 — Procureur-generaal mod X	12
2019/C 35/16	Sag C-724/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 21. november 2018 — Cali Apartments SCI mod Procureur général près la cour d'appel de Paris og Ville de Paris	12
2019/C 35/17	Sag C-727/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 22. november 2018 — HX mod Procureur général près la cour d'appel de Paris og Ville de Paris	13
2019/C 35/18	Sag C-737/18 P: Appel iværksat den 27. november 2018 af Den Portugisiske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 26. september 2018 i sag T-463/16, Portugal mod Kommissionen	14
2019/C 35/19	Sag C-738/18 P: Appel iværksat den 27. november 2018 af Duferco Long Products SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 18. september 2018 i sag T-93/17, Duferco Long Products mod Kommissionen	15

Retten

2019/C 35/20	Sag T-545/11 RENV: Rettens dom af 21. november 2018 — Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende den første tilladelse til markedsføring af aktivstoffet »glyphosat« — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjemands forretningsmæssige interesser — artikel 4, stk. 5, i forordning nr. 1049/2001 — tungtvejende offentlig interesse — forordning (EF) nr. 1367/2006 — artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006 — direktiv 91/414/EØF)	17
2019/C 35/21	Sag T-508/15: Rettens dom af 22. november 2018 — Litauen mod Kommissionen (EUGFL, EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Litauen — støtte til førtidspensionering — artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1257/1999 — artikel 23 i forordning (EF) nr. 1698/2005 — begrebet udøvelse af en kommerciel landbrugsvirksomhed — forbindelse til begrebet delvis selvforsynende landbrugsbedrift)	18
2019/C 35/22	Sag T-587/16: Rettens dom af 21. november 2018 — HM mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — ansættelse — meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AST-SC/03/15 — ikke adgang til at deltage i bedømmelsesprøverne — anmodning om revurdering — forelæggelse af denne anmodning for udvælgelseskomitéen afvist på grund af forsinkelse — kompetencefordeling mellem EPSO og udvælgelseskomitéen)	18
2019/C 35/23	Sag T-603/16: Rettens dom af 22. november 2018 — Brahma mod Den Europæiske Unions Domstol (Personalesag — prøveansatte tjenestemænd — prøvetid — forlængelse af prøvetiden — afskedigelse ved prøvetidens udløb — vedtægtens artikel 34 — magtfordrejning — begrundelsespligt — vedtægtens artikel 25, stk. 2 — ret til at blive hørt — vedtægtens artikel 90, stk. 2 — ansvar — formkrav — regel om overensstemmelse mellem stævningen og klagen — formaliteten — økonomisk tab — ikke-økonomisk skade — årsagsforbindelse)	19
2019/C 35/24	Sag T-82/17: Rettens dom af 21. november 2018 — PepsiCo mod EUIPO — Intersnack Group (Exxtra Deep) [EU-varemærker — ugyldighedssag — det ældre EU-ordmærke Exxtra Deep — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]	20
2019/C 35/25	Sag T-296/17: Rettens dom af 22. november 2018 — Buck-Chemie mod EUIPO — Henkel (Bloc nettoyant pour toilettes) [EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en toiletfrisker — ugyldighedsgrund — individuel karakter — artikel 25 i forordning (EF) 6/2002]	21

2019/C 35/26	Sag T-339/17: Rettens dom af 21. november 2018 — Shenzhen Jiayz Photo Industrial mod EUIPO — Seven (SEVENOAK) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU — figurmærket SEVENOAK — det ældre internationale figurmærke 7seven — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	21
2019/C 35/27	Sag T-424/17: Rettens dom af 22. november 2018 — Fruit of the Loom mod EUIPO [EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket FRUIT — reel brug af varemærket — artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 207/2009 [nu artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] — retskraft — artikel 65, stk. 6, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 72, stk. 6, i forordning 2017/1001)]	22
2019/C 35/28	Sag T-460/17: Rettens dom af 21. november 2018 — Bopp mod EUIPO (Gengivelse af en ligesidet ottekant) [EU-varemærker — ansøgning om et EU-varemærke, der gengiver en blå ligesidet ottekant — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 75 i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 94 i forordning (EU) 2017/1001]]	23
2019/C 35/29	Sag T-677/18: Sag anlagt den 19. november 2018 — Galletas Gullón mod EUIPO — Intercontinental Great Brands (gullón TWINS COOKIE SANDWICH)	23
2019/C 35/30	Sag T-684/18: Sag anlagt den 20. november 2018 — ZV mod Kommissionen	24
2019/C 35/31	Sag T-690/18: Sag anlagt den 22. november 2018 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Vieta Audio (Vita)	25
2019/C 35/32	Sag T-691/18: Sag anlagt den 22. november 2018 — KPN mod Kommissionen	25
2019/C 35/33	Sag T-692/18: Sag anlagt den 23. november 2018 — Montanari mod EEAS	27
2019/C 35/34	Sag T-693/18: Sag anlagt den 27. november 2018 — ZY mod Kommissionen	28
2019/C 35/35	Sag T-694/18: Sag anlagt den 17. november 2018 — DEI mod Kommissionen	29
2019/C 35/36	Sag T-696/18: Sag anlagt den 26. november 2018 — C.R.D.O.P »Jamón de Teruel/Paleta de Teruel« mod EUIPO — Airesano Foods (AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel)	30
2019/C 35/37	Sag T-704/18: Sag anlagt den 28. november 2018 — Wacker Chemie mod Kommissionen	30
2019/C 35/38	Sag T-705/18: Sag anlagt den 28. november 2018 — Air Liquide Industriegase mod Kommissionen	31
2019/C 35/39	Sag T-706/18: Sag anlagt den 28. november 2018 — Air Liquide Deutschland mod Kommissionen	32
2019/C 35/40	Sag T-711/18: Sag anlagt den 27. november 2018 — Wyld mod EUIPO — Kaufland Warenhandel (wyld)	32

Berigtigelser

2019/C 35/41	Berigtigelse til meddelelsen i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> i sag T-603/18 (EUT C 436 af 3.12.2018)	34
--------------	---	----

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2019/C 35/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 25 af 21.1.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 16 af 14.1.2019

EUT C 4 af 7.1.2019

EUT C 455 af 17.12.2018

EUT C 445 af 10.12.2018

EUT C 436 af 3.12.2018

EUT C 427 af 26.11.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2018 — National Iranian Tanker Company mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-600/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer — Rettens annullation af en opførelse — genopførelse — beviser, som vedrører en dato forud for den første opførelse — faktiske omstændigheder, som var kendte inden den første opførelse — res judicata — rækkevidde — retssikkerhed — beskyttelse af den berettigede forventning — effektiv domstolsbeskyttelse — begrundelse for opførelse vedrørende logistisk støtte til den iranske regering — rækkevidde — transport af råolie)

(2019/C 35/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: National Iranian Tanker Company (ved T. de la Mare, QC, M. Lester, QC, barrister J. Pobjoy samt solicitors R. Chandrasekera, S. Ashley og C. Murphy)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) National Iranian Tanker Company bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 30.1.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2018 — Bank Tejarat mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-248/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — sletning af en opførelse foretaget af Retten — genopførelse — begrundelse for opførelse vedrørende den økonomiske støtte til den iranske regering og til køb af forbudte produkter og forbudt teknologi — rækkevidde — finansiering af projekter i olie- og gassektoren — beviser, som vedrører en dato forud for den første opførelse — faktiske omstændigheder, som var kendte før den første opførelse — artikel 266 TEUF — retskraft — rækkevidde — effektiv domstolsbeskyttelse)

(2019/C 35/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bank Tejarat (ved solicitors S. Zaiwalla, P. Reddy og A. Meskarian, M. Brindle, QC, T. Otty, QC, og barrister R. Blakeley)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved J. Kneale og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Bank Tejarat bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 31.7.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. november 2018 — Solvay Chimica Italia SpA m.fl. (sag C-262/17), Whirlpool Europe Srl m.fl. (sag C-263/17) og Sol Gas Primari Srl (sag C-273/17) mod Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien)

(Forenede sager C-262/17, C-263/17 og C-273/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det indre marked for elektricitet — direktiv 2009/72/EF — distributionssystemer — artikel 28 — lukkede distributionssystemer — begreb — fritagelser — grænser — artikel 32, stk. 1 — tredjeparts adgang — artikel 15, stk. 7, og artikel 37, stk. 6, litra b) — lastfordelingsafgifter)

(2019/C 35/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specialty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari f.lli Lunelli SpA, Fenice — Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA og Enipower SpA (sag C-262/17), Whirlpool Europe Srl, Fenice — Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA og Versalis SpA (sag C-273/17) samt Sol Gas Primari Srl (sag C-273/17)

Sagsøgt: Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico

Procesdeltagere: Nuova Solmine SpA, American Husky III, Inovyn Produzione Italia SpA, Sasol Italy SpA, Radici Chimica SpA, La Vecchia Soc. cons. arl, Zignago Power Srl, Santa Margherita e Kettmeir e Cantine Torresella SpA, Zignago Vetro SpA, Chemisol Italia Srl, Vinavil SpA, Italgem SpA, Arkema Srl, Yara Italia SpA, Ineos Manufacturing Italia SpA, ENEL Distribuzione SpA, Terna SpA, CSEA — Cassa per i servizi energetici e ambientali og Ministero dello Sviluppo economico (sag C-262/17), Terna SpA, CSEA — Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico og ENEL Distribuzione SpA (sag C-263/17) samt Terna SpA, Ministero dello Sviluppo economico (sag C-273/17)

Konklusion

- 1) Artikel 2, nr. 5), og artikel 28, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF skal fortolkes således, at systemer såsom de i hovedsagerne omhandlede, der er indført med henblik på egetforbrug inden ikrafttrædelsen af dette direktiv, og som drives af en privat aktør, som et begrænset antal produktions- og forbrugsenheder er tilkoblet, og som selv er tilkoblet det offentlige net, udgør distributionssystemer, der falder ind under anvendelsesområdet for det pågældende direktiv.
- 2) Artikel 28 i direktiv 2009/72 skal fortolkes således, at systemer såsom de i hovedsagerne omhandlede, der af en medlemsstat er blevet klassificeret som lukkede distributionssystemer som omhandlet i artiklens stk. 1, i denne egenskab udelukkende kan fritages fra de forpligtelser, der er fastsat i den pågældende artikels stk. 2, uanset at disse systemer i øvrigt kan indrømmes de andre undtagelser, der er fastsat i direktivet, særligt undtagelsen i direktivets artikel 26, stk. 4, såfremt de opfylder de deri fastsatte betingelser, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. Under alle omstændigheder kan denne medlemsstat ikke fastsætte en særlig kategori af distributionssystemer for de pågældende systemer med henblik på at indrømme dem fritagelser, der ikke er fastsat i direktivet.
- 3) Artikel 32, stk. 1, i direktiv 2009/72 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning såsom den i hovedsagerne omhandlede, der bestemmer, at de lukkede distributionssystemer som omhandlet i direktivets artikel 28, stk. 1, ikke er forpligtet til at give tredjeparter adgang, men udelukkende skal give adgang til tredjeparter, der henhører under kategorien af brugere, som kan tilkobles disse systemer, og som har adgang til det offentlige net.
- 4) Artikel 15, stk. 7, og artikel 37, stk. 6, litra b), i direktiv 2009/72 skal fortolkes således, at de, såfremt der ikke foreligger en objektiv begrundelse, er til hinder for en national lovgivning såsom den i hovedsagerne omhandlede, der fastsætter, at lastfordelingsafgifter, der skal betales af brugerne af et lukket distributionssystem, beregnes på grundlag af den elektricitet, som hver systembruger udveksler med dette net gennem deres tilkobling til det pågældende system, såfremt det viser sig, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, at brugerne af et lukket distributionssystem ikke befinder sig i samme situation som de øvrige brugere af det offentlige net, og at den, der leverer lastfordelingstjenesten i det offentlige net, skal bære omkostninger, der er begrænset i forhold til brugerne af det lukkede distributionssystem.

⁽¹⁾ EUT C 309 af 18.9.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2018 — Harry Mensing mod Finanzamt Hamm (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Münster — Tyskland)

(Sag C-264/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 314 — artikel 316 — artikel 322 — særordninger for kunstgenstande — fortjenstmargenordningen — afgiftspligtige videreforhandlere — levering af kunstgenstande foretaget af kunstneren eller dennes retssuccessorer — transaktioner inden for Fællesskabet — de nationale skatte- og afgiftsmyndigheders afslag på at lade en afgiftspligtig person være omfattet af retten til at vælge at anvende fortjenstmargenordningen — betingelser for anvendelse — ret til fradrag af afgift, der er betalt i tidligere led — kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter)

(2019/C 35/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Münster

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Harry Mensing

Sagsøgt: Finanzamt Hamm

Konklusion

- 1) Artikel 316, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at en afgiftspligtig videreforhandler kan vælge at anvende fortjenstmargenordningen på en levering af kunstgenstande, som i tidligere led er blevet leveret til ham som led i en afgiftsfri erhvervelse inden for Fællesskabet af kunstneren eller dennes retssuccessorer, selv om disse personer ikke er omfattet af de kategorier af personer, der er opregnet i dette direktivs artikel 314.
- 2) En afgiftspligtig videreforhandler kan ikke på samme tid vælge at anvende fortjenstmargenordningen i artikel 316, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112 på en levering af kunstgenstande, som i tidligere led er blevet leveret til ham som led i en afgiftsfri levering inden for Fællesskabet, og gøre krav på en ret til fradrag af den merværdiafgift, der er betalt i tidligere led, i de situationer, hvor en sådan ret er udelukket i medfør af dette direktivs artikel 322, litra b), hvis sidstnævnte bestemmelse ikke er blevet gennemført i national ret.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 28.8.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. november 2018 — Amt Azienda Trasporti og Mobilità SpA m.fl. mod Atpl Liguria — Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA og Regione Liguria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria — Italien)

(Sag C-328/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — klageprocedurer — direktiv 89/665/EØF — artikel 1, stk. 3 — direktiv 92/13/EØF — artikel 1, stk. 3 — klageret underlagt en betingelse om at have afgivet et bud inden for rammerne af udbudsproceduren)

(2019/C 35/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA og Tpl Linea Srl

Sagsøgte: Atpl Liguria — Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA og Regione Liguria

Konklusion

Såvel artikel 1, stk. 3, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007, som artikel 1, stk. 3, i Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som ændret ved direktiv 2007/66, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der ikke gør det muligt for økonomiske aktører at iværksætte en klage over beslutninger truffet af den ordregivende myndighed vedrørende en udbudsprocedure, som de har besluttet sig for ikke at deltage i med den begrundelse, at de bestemmelser, som finder anvendelse på denne procedure, gjorde det meget usandsynligt, at de ville blive tildelt den omhandlede offentlige kontrakt.

Det tilkommer ikke desto mindre den kompetente nationale ret indgående og under hensyntagen til samtlige relevante forhold, der kendetegner den sammenhæng, som den sag, som er indbragt for den, indgår i, at vurdere, om den konkrete anvendelse af denne lovgivning kan påvirke de omhandlede økonomiske aktørers ret til en effektiv domstolsbeskyttelse.

⁽¹⁾ EUT C 309 af 18.9.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 29. november 2018 — Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-340/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — ugyldighedssag — ugyldighedserklæring på grundlag af et ældre varemærke i Det Forenede Kongerige — reel brug — bevis — virkninger af proceduren vedrørende Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union på retsforhandlingerne for Retten og lovligheden af den omtvistede afgørelse — foreligger ikke)

(2019/C 35/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (ved advokaterne E. Baud og P. Marchiset)

Den anden part i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Botis og S. Hanne, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. Brodie og Z. Lavery, som befuldmægtigede, bistået af barrister N. Saunders)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 28. november 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-506/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — deponering af affald — direktiv 1999/31/EF — artikel 14, litra b) og c) — driftsgodkendelse — nedlukning af anlæg, der ikke er godkendt — godkendelse af nødvendige arbejder på grundlag af overgangsplanen for det godkendte anlæg — fastsættelse af en overgangsperiode til gennemførelse af planen)

(2019/C 35/08)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (først ved E. Sanfrutos Cano og M. M. Žebre, derefter ved E. Sanfrutos Cano, B. Rous Demiri og F. Thiran og endelig ved E. Sanfrutos Cano, B. Rous Demiri, F. Thiran og C. Hermes, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Slovenien (ved J. Morela og N. Pintar Gosenca, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Republikken Slovenien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til henholdsvis artikel 14, litra b), og artikel 14, litra c), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, idet den ikke har truffet de foranstaltninger, der var nødvendige
 - for at der senest den 16. juli 2009 i overensstemmelse med artikel 7, litra g), og artikel 13 i direktiv 1999/31 skete nedlukning af deponeringsanlæggene Dragonja, Dvori, Rakek-Pretržje, Bukovžlak-Cinkarna, Suhadole, Lokovica, Mislinjska Dobrava, Izola, Mozelj, Dolga Poljana, Dolga vas, Jelšane, Volče, Stara gora, Stara vas, Dogoše, Mala gora, Tuncovec-Steklarna, Tuncovec-OKP og Bočna-Podhom, der ikke i overensstemmelse med dette direktivs artikel 8 havde fået tilladelse til fortsat drift, og
 - for at deponeringsanlægget Ostri vrh senest den 16. juli 2009 blev bragt i overensstemmelse med kravene i direktiv 1999/31, bortset fra dem, der er nævnt i dette direktivs bilag 1, punkt 1.
- 2) Republikken Slovenien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 23.10.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. november 2018 — Finanzamt Goslar mod baumgarten sports & more GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-548/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — afgiftsansættelse for agenter for professionelle fodboldspillere — betaling i rater og underlagt en betingelse — afgiftspligtens indtræden, forfald og opkrævning)

(2019/C 35/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Goslar

Sagsøgt: baumgarten sports & more GmbH

Konklusion

Artikel 63 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med dette direktivs artikel 64, stk. 1, skal fortolkes således, at det er til hinder for, at afgiftspligtens indtræden og forfaldet af afgiften med hensyn til en agents levering af tjenesteydelser som spillerformidler inden for professionel fodbold som den i hovedsagen omhandlede, som er genstand for betalinger i rater og er betinget i flere år efter spillerformidlingen, skal betragtes som indtrådt på tidspunktet for spillerformidlingen.

⁽¹⁾ EUT C 437 af 18.12.2017.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichts Stuttgart (Tyskland) den 18. oktober 2018 — Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH mod SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

(Sag C-654/18)

(2019/C 35/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH

Sagsøgt: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1013/2006 ⁽¹⁾,

hvorefter overførsel af følgende affald bestemt til nyttiggørelse er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, hvis mængden af det overførte affald er over 20 kg:

- a) affald anført i bilag III eller III B
- b) blandet affald, der ikke henhører under en enkelt indgang i bilag III, bestående af to eller flere affaldstyper, der er anført i bilag III, forudsat at dette blandede affalds sammensætning ikke vil indvirke negativt på en miljømæssigt forsvarlig nyttiggørelse, og forudsat, at sådant blandet affald er anført i bilag III A i overensstemmelse med artikel 58,

fortolkes således, at blandet affald af papir, pap og papirprodukter, som er sammensat således, at affaldsandelene hver for sig henhører under de første tre led i indgang B3020 i bilag IX til Baselkonventionen, og desuden indeholder en andel på op til 10 % interfererende stoffer, henhører under Basellisten B3020 og dermed er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18 og ikke anmeldelseskravet i artikel 4?

Såfremt første spørgsmål besvares benægtende:

2) Skal artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1013/2006,

hvorefter overførsel af følgende affald bestemt til nyttiggørelse er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, hvis mængden af det overførte affald er over 20 kg:

- a) affald anført i bilag III eller III B
- b) blandet affald, der ikke henhører under en enkelt indgang i bilag III, bestående af to eller flere affaldstyper, der er anført i bilag III, forudsat at dette blandede affalds sammensætning ikke vil indvirke negativt på en miljømæssigt forsvarlig nyttiggørelse, og forudsat, at sådant blandet affald er anført i bilag III A i overensstemmelse med artikel 58,

fortolkes således, at blandet affald af papir, pap og papirprodukter, som er sammensat således, at affaldsandelene hver for sig henhører under de første tre led i indgang B3020 i bilag IX til Baselkonventionen, og desuden indeholder en andel på op til 10 % interfererende stoffer, ikke henhører under bilag IIIA, punkt 3, litra g), og dermed ikke er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, men derimod anmeldelseskravet i artikel 4?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14.6.2006 om overførsel af affald (EUT 2006, L 190, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Instrucción de Badalona (Spanien) den 22. oktober 2018 — straffesag mod VW

(Sag C-659/18)

(2019/C 35/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Instrucción de Badalona

Tiltalt i straffesagen

VW

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og navnlig artikel 3, stk. 2, i direktiv 2013/48/EU ⁽¹⁾, fortolkes således, at retten til advokatbistand retmæssigt kan forsinkes, såfremt den mistænkte eller tiltalte ikke giver fremmøde efter den første indkaldelse fra retten, og der udstedes en national, europæisk eller international arrestordre, hvilket forsinker advokatbistanden og dennes fremmøde i sagen, indtil arrestorden fuldbyrdes, og den mistænkte føres til retten ved politiets foranstaltning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22.10.2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT 2013, L 294, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Brescia (Italien) den 31. oktober 2018 — JH mod KG

(Sag C-681/18)

(2019/C 35/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Brescia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: JH

Sagsøgt: KG

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 5, i direktiv 2008/104/EF ⁽¹⁾ af 19. november 2008 fortolkes således, at den er til hinder for anvendelsen af lovdekret nr. 276/2003, som ændret ved lovdekret nr. 34/2014, der: a) ikke fastlægger grænser for successive udsendelser af en og samme arbejdstager til en og samme brugervirksomhed; b) ikke bestemmer, at brugen af tilrådgivelsesstillelsen af tidsbegrænset arbejdskraft kun er lovlig, såfremt de tekniske, produktionsmæssige eller organisatoriske hensyn eller det behov for at erstatte arbejdstagere, som begrundet brugen af tilrådgivelsesstillelsen, angives; c) ikke fastsætter et krav om, at brugen af denne form for ansættelseskontrakt kun er lovlig, såfremt den er begrundet i brugervirksomhedens midlertidige produktionsbehov?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19.11.2008 om vikararbejde (EUT 2008, L 327, s. 9)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 5. november 2018 — OC m.fl. mod Banca d'Italia m.fl.

(Sag C-686/18)

(2019/C 35/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: OC m.fl., Adusbef, Federconsumatori, PB m.fl. og QA m.fl.

Sagsøgte: Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾ [om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber], artikel 10 i delegeret forordning (EU) nr. 241/2014 ⁽²⁾, artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder med henvisning til artikel 6, stk. 4, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽³⁾ af 15. oktober 2013, til hinder for nationale bestemmelser såsom den, der er blevet indført ved artikel 1 i lovdekret nr. 3/2015, som ændret og ophøjet til lov nr. 33/2015 [og nu også artikel 1, stk. 15, i lovdekret nr. 72/2015, som har erstattet artikel 28, stk. 2b, [i testo unico bancario], og i det væsentlige gengiver artikel 1, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 3/2015, ophøjet til lov, med ændringer, som ikke er relevante i den foreliggende situation], som fastsætter en kapitalgrænse på 8 mia. EUR, over hvilken en andelsbank har pligt til at omdannes til aktieselskab? Er de ovennævnte EU-retlige parametre endvidere til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en andelsbank i tilfælde af omdannelse til aktieselskab også i en ubegrænset periode kan udskyde eller begrænse indfrielsen af aktier tilhørende en udtrædende aktionær?
- 2) Er artikel 3 TEUF og 63 ff. TEUF om konkurrence på det indre marked og de frie kapitalbevægelser til hinder for nationale bestemmelser såsom den, der er blevet indført ved artikel 1 i lovdekret nr. 3/2015, som ændret og ophøjet til lov nr. 33/2015, som fastsætter en kapitalgrænse for udøvelse af bankvirksomhed i andelskreditinstitutter og bestemmer, at det pågældende institut i tilfælde af overskridelse af denne grænse skal omdannes til aktieselskab?
- 3) Er artikel 107 ff. TEUF om statsstøtte til hinder for nationale bestemmelser såsom den, der er blevet indført ved artikel 1 i lovdekret nr. 3/2015, som ændret og ophøjet til lov nr. 33/2015 [og nu også artikel 1, stk. 15, i lovdekret nr. 72/2015, som har erstattet artikel 28, stk. 2b, [i testo unico bancario], og i det væsentlige gengiver artikel 1, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 3/2015, ophøjet til lov, med ændringer, som ikke er relevante i den foreliggende situation], hvorefter en andelsbank ved overskridelse af en bestemt kapitalgrænse (fastsat til 8 mia. EUR) skal omdannes til aktieselskab, idet der fastsættes begrænsninger for indfrielse af aktier tilhørende en udtrædende aktionær med henblik på at undgå den mulige likvidation af den til aktieselskab omdannede bank?

- 4) Er artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013 sammenholdt med artikel 10 i delegeret forordning (EU) nr. 241/2014 til hinder for nationale bestemmelser såsom artikel 1 i lovdekret nr. 3/2015, som ændret og ophøjet til lov nr. 33/2015, som fortolket i dom nr. 99/2018 fra Corte costituzionale (forfatningsdomstolen), hvorefter en andelsbank kan udskyde indfrielsen af aktier i en ubegrænset periode og helt eller delvist begrænse det beløb, der indfries?
- 5) Såfremt Domstolen fortolker EU-retten således, at den af de indstævnte anlagte fortolkning er forenelig med EU-retten, er da artikel 10 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 241/2014, i lyset af artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (som bestemmer: »Enhver har ret til at besidde lovligt erhvervet ejendom, at anvende den, at træffe dispositioner hermed og at lade den gå i arv. Ingen må berøves sin ejendom, medmindre det skønnes nødvendigt i samfundets interesse, og det sker i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat ved lov, og mod rimelig og rettidig erstatning for tabet. Anvendelsen af ejendommen kan reguleres ved lov, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til almenvellet«), sammenholdt med chartrets artikel 52, stk. 3 (som er affattet således: »I det omfang dette charter indeholder rettigheder svarende til dem, der er sikret ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, har de samme betydning og omfang som i konventionen. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at EU-retten kan yde en mere omfattende beskyttelse«), og Menneskerettighedsdomstolens praksis om artikel 1 i tillægsprotokollen til EMRK, gyldig?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26.6.2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 241/2014 af 7.1.2014 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kapitalgrundlagskrav for institutter (EUT 2014, L 74, s. 8).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgien)
den 14. november 2018 — X mod Belgische Staat**

(Sag C-706/18)

(2019/C 35/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Er direktiv 2003/86/EF ⁽¹⁾ — under hensyntagen til dets artikel 3, stk. 5, og dets formål, nemlig fastsættelse af betingelserne for udøvelsen af retten til familiesammenføring — til hinder for en national ordning, hvorefter direktivets artikel 5, stk. 4, fortolkes således, at såfremt der ikke er truffet afgørelse inden for den foreskrevne frist, er de nationale myndigheder forpligtet til i embeds medfør at udstede en tilladelse til ophold til den berørte, uden at det forinden er fastslået, at den berørte faktisk opfylder de EU-retlige betingelser for at opholde sig i Belgien?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22.9.2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 15. november 2018 — Procureur-generaal mod X

(Sag C-717/18)

(2019/C 35/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Beroep te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Procureur-generaal

Sagsøgt: X

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det efter artikel 2, stk. 2, i EAO-rammeafgørelsen⁽¹⁾, som gennemført i belgisk ret ved EAO-loven, tilladt, at den fuldbyrdende medlemsstat ved sin afgørelse af, om den heri omhandlede maksimale straffegrænse på mindst tre år respekteres, henholder sig til den affattelse af straffeloven i den udstedende medlemsstat, der var gældende på tidspunktet for udstedelsen af den europæiske arrestordre?
- 2) Er det efter artikel 2, stk. 2, i EAO-rammeafgørelsen, som gennemført i belgisk ret ved EAO-loven, tilladt, at den fuldbyrdende medlemsstat ved sin afgørelse af, om den heri omhandlede maksimale straffegrænse på mindst tre år respekteres, henholder sig til en på tidspunktet for udstedelsen af den europæiske arrestordre gældende affattelse af straffeloven, som har skærpet straffen i forhold til den affattelse af straffeloven, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT 2002, L 190, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 21. november 2018 — Cali Apartments SCI mod Procureur général près la cour d'appel de Paris og Ville de Paris

(Sag C-724/18)

(2019/C 35/16)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cali Apartments SCI

Sagsøgt: Procureur général près la cour d'appel de Paris og Ville de Paris

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006⁽¹⁾, henset til fastsættelsen af dets genstand og anvendelsesområde i artikel 1 og 2, anvendelse på gentagen og kortvarig udlejning mod betaling, endog ikke-erhvervs mæssig udlejning, af et møbleret lokale beregnet til beboelse, som ikke er udlejerens primære bolig, til kunder på gennemrejse, som ikke tager fast bopæl i boligen, navnlig henset til begreberne tjenesteyder og tjenesteydelse?

- 2) Besvares det foregående spørgsmål bekræftende, udgør en national bestemmelse som den i artikel 631-7 i lov om bygge- og anlægsvirksomhed og boliger omhandlede da en tilladelsesordning til ovennævnte virksomhed i henhold til artikel 9-13 i direktiv 2006/123 af 12. december 2006 eller blot et krav, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 14 og 15?

Såfremt artikel 9-13 i direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 finder anvendelse:

- 3) Skal direktivets artikel 9, [stk. 1.] litra b), da fortolkes således, at målet om bekæmpelse af manglen på lejeboliger udgør et tvingende alment hensyn, som kan begrunde en national foranstaltning, der i visse geografiske områder gør gentagen og kortvarig udlejning af et møbleret lokale beregnet til [org. s. 11] beboelse til kunder på gennemrejse, som ikke tager fast bopæl i boligen, betinget af, at der indhentes en tilladelse?
- 4) Besvares det foregående spørgsmål bekræftende, står en sådan foranstaltning da i et rimeligt forhold til det forfulgte mål?
- 5) Er direktivets artikel 10, stk. 2, litra d) og e), til hinder for en national foranstaltning, der gør »gentagen« og »kortvarig« udlejning af et møbleret lokale beregnet til beboelse til »kunder på gennemrejse, som ikke tager fast bopæl i boligen«, betinget af, at der indhentes en tilladelse?
- 6) Er direktivets artikel 10, stk. 2, litra d)-g), til hinder for en tilladelsesordning, hvorefter vilkårene for udstedelse af tilladelse fastsættes af kommunalbestyrelsen under hensyntagen til målene om socialt blandede områder, navnlig på grundlag af karakteristikaene for markedet for lejeboliger og behovet for ikke at forværre bolig manglen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376, s. 36)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 22. november 2018 — HX mod Procureur général près la cour d'appel de Paris og Ville de Paris

(Sag C-727/18)

(2019/C 35/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Appellant i kassations sagen: HX

Kassationsinstævnte: Procureur général près la cour d'appel de Paris og Ville de Paris

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 ⁽¹⁾, henset til fastsættelsen af dets genstand og anvendelsesområde i artikel 1 og 2, anvendelse på gentagen og kortvarig udlejning mod betaling, endog ikke-erhvervsmæssig udlejning, af et møbleret lokale beregnet til beboelse, som ikke er udlejerens primære bolig, til kunder på gennemrejse, som ikke tager fast bopæl i boligen, navnlig henset til begreberne tjenesteyder og tjenesteydelse?
- 2) Besvares det foregående spørgsmål bekræftende, udgør en national bestemmelse som den i artikel 631-7 i lov om bygge- og anlægsvirksomhed og boliger omhandlede da en tilladelsesordning til ovennævnte virksomhed i henhold til artikel 9-13 i direktiv 2006/123 af 12. december 2006 eller blot et krav, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 14 og 15?

Såfremt artikel 9-13 i direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 finder anvendelse:

- 3) Skal direktivets artikel 9, [stk. 1.] litra b), da fortolkes således, at målet om bekæmpelse af manglen på lejeboliger udgør et tvingende alment hensyn, som kan begrunde en national foranstaltning, der i visse geografiske områder gør gentagen og kortvarig udlejning af et møbleret lokale beregnet til [org. s. 11] beboelse til kunder på gennemrejse, som ikke tager fast bopæl i boligen, betinget af, at der indhentes en tilladelse?
- 4) Besvares det foregående spørgsmål bekræftende, står en sådan foranstaltning da i et rimeligt forhold til det forfulgte mål?
- 5) Er direktivets artikel 10, stk. 2, litra d) og e), til hinder for en national foranstaltning, der gør »gentagen« og »kortvarig« udlejning af et møbleret lokale beregnet til beboelse til »kunder på gennemrejse, som ikke tager fast bopæl i boligen«, betinget af, at der indhentes en tilladelse?
- 6) Er direktivets artikel 10, stk. 2, litra d)-g), til hinder for en tilladelsesordning, hvorefter vilkårene for udstedelse af tilladelse fastsættes af kommunalbestyrelsen under hensyntagen til målene om socialt blandede områder, navnlig på grundlag af karakteristikaene for markedet for lejeboliger og behovet for ikke at forværre bolig manglen?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376, s. 36).

Appel iværksat den 27. november 2018 af Den Portugisiske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 26. september 2018 i sag T-463/16, Portugal mod Kommissionen

(Sag C-737/18 P)

(2019/C 35/18)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão og J. Saraiva de Almeida, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Retten ikke tiltrådte påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 3753 (¹) af 20. juni 2016.
- Kommissionens afgørelse C(2016) 3753 af 20. juni 2016 annulleres, idet Domstolen har grundlag for at fastslå, at Den Portugisiske Republiks argumenter er begrundede.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den Portugisiske Republik har nedlagt påstand om ophævelse af den appellerede dom og om annullation af den omtvistede afgørelse, hvilket støttes på følgende mangler:

- 1) **Retlig fejl og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet** — tilsidesættelse af artikel 24 i forordning (EF) nr. 73/2009 (²) samt af artikel 54, stk. 1, litra c), andet afsnit, og artikel 71, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1122/2009 (³) samt som følge af denne retlige fejl en åbenbar selvmodsigelse ved det i den appellerede doms præmis 43 og 44 fastslåede, for så vidt som Retten ved at forkaste Kommissionens andet anbringende lagde til grund, at det portugisiske kontrolsystem for krydsoverensstemmelse var et effektivt kontrolsystem, og ved at forkaste anbringendet uden at annullere den omtvistede afgørelse begik Retten derfor en åbenbar retlig fejl og gav en selvmodsigende begrundelse, hvorved den ligeledes tilsidesatte retssikkerhedsprincippet.

- 2) **Retlig fejl, selvmodsigende begrundelse og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet**, for så vidt som Retten i den appellerede doms præmis 41 tiltrådte den utvetydige sondring mellem støtteberettigelse og krydsoverensstemmelse-systemet, hvorimod den i modstrid hermed i præmis 46 og 47 fastslog, at det samlede støttebeløb, der skulle betales til landbrugerne, skulle pålægges en korrektion. I den appellerede doms præmis 43 konkluderede Retten således med urette, at risikoen for fonden ikke kan begrænses til, at kontrollen er godtgjort, og den opretholdt den af Kommissionen anvendte finansielle korrektion af de samlede udgifter, hvilket hverken er passende eller nødvendigt for at nå det forfulgte mål og dermed er uforholdsmæssigt. Rettens opfattelse er i strid med artikel 5 TEU, artikel 31, stk. 2, i forordning nr. 1290/2005⁽⁴⁾ og artikel 50, stk. 1, i forordning nr. 1122/2009, hvoraf fremgår, at korrektionssatsen alene finder anvendelse på den del af udgiften, der er udsat for en risiko, dvs. 1 %. På denne måde er den appellerede dom behæftet med en åbenbar retlig fejl og en selvmodsigende begrundelse, idet de almindelige principper og regler i punkt 2, første og sjette afsnit, i Kommissionens arbejdsdokument, AGRI-2005-64043, blev tilsidesat som følge af Rettens urigtige anvendelse heraf, hvorved Kommissionens arbejdsdokument DS/2010/29 REV og proportionalitetsprincippet ligeledes blev tilsidesat.

- ⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1059 af 20.6.2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2016) 3753) (EUT 2016, L 173, s. 59).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19.1.2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT 2006, L 30, s. 16).
- ⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30.11.2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin (EUT 2009, L 316, s. 65).
- ⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT 2005, L 209, s. 1).

Appel iværksat den 27. november 2018 af Dufenco Long Products SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 18. september 2018 i sag T-93/17, Dufenco Long Products mod Kommissionen

(Sag C-738/18 P)

(2019/C 35/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Dufenco Long Products SA (ved advokats J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart og Q. Declève)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom (T-93/17, EU:T:2018:558) ophæves.
- Artikel 1, litra f), og artikel 2 i Kommissionens afgørelse af 20. januar 2016 om statsstøtte SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) iværksat af Belgien til fordel for Dufenco annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i såvel den foreliggende sag som i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med sin appel har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at afvise at undersøge to regnefejl, som Kommissionen begik som led i vurderingen af den af Kommissionens afgørelse af 20. januar 2016 om statsstøtte SA.33926/2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) omhandlede sjette foranstaltnings karakter af *pari passu* og som led i anvendelsen af kriteriet om en privat investor i en markedsøkonomi.

Appellanten har navnlig anført følgende:

- Retten foretog ikke en passende retslig prøvelse af den måde, hvorpå Kommissionen anvendte kriteriet om en privat investor i en markedsøkonomi.
 - Retten burde have prioriteret undersøgelsen af anbringendet om de fejl, som Kommissionen begik som led i vurderingen af, om denne sjette foranstaltning havde karakter af *pari passu*, fremfor at prioritere analysen af de dokumenter, som Belgien havde fremlagt.
-

RET TEN

Rettens dom af 21. november 2018 — Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe mod Kommissionen

(Sag T-545/11 RENV) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende den første tilladelse til markedsføring af aktivstoffet »glyphosat« — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjemands forretningsmæssige interesser — artikel 4, stk. 5, i forordning nr. 1049/2001 — tungtvejende offentlig interesse — forordning (EF) nr. 1367/2006 — artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006 — direktiv 91/414/EØF)

(2019/C 35/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Nederlandene) og Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne B. Kloostra og A. van den Biesen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Buchet, P. Ondrůšek og L. Pignataro Nolin, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Kongeriget Sverige (ved A. Falk, C. Meyer Seitz, H. Shev, L. Swedenborg og F. Bergius, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og D. Klebs, som befuldmægtigede); European Chemical Industry Council (Cefic) (Bruxelles) og Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Bruxelles) (ved advokaterne I. Antypas og D. Waelbroeck); CropLife International AISBL (CLI) (Bruxelles) (ved advokaterne R. Cana, E. Mullier og barrister D. Abrahams); CropLife America Inc. (Washington, DC, De Forenede Stater), National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (Washington) og America Chemistry Council Inc. (ACC) (Washington) (først ved advokaterne M. Abenhaim og K. Nordlander, dernæst ved solicitors K. Nordlander og M. Zdzieborska og endelig ved advokaterne K. Nordlander, M. Zdzieborska og Y. A. Benizri) og European Crop Care Association (ECCA) (Bruxelles) (ved advokat S. Pappas)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 10. august 2011 om afslag på aktindsigt i bind 4 i udkastet til vurderingsrapport, udfærdiget af Forbundsrepublikken Tyskland som rapporterende medlemsstat, om aktivstoffet »glyphosat« i medfør af Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT 1994, L 230, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Stichting Greenpeace Nederland og Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) betaler sagsomkostningerne.
- 3) Kongeriget Sverige og Forbundsrepublikken Tyskland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 355 af 3.12.2011.

Rettens dom af 22. november 2018 — Litauen mod Kommissionen(Sag T-508/15) ⁽¹⁾

(EUGFL, EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Litauen — støtte til førtidspensionering — artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1257/1999 — artikel 23 i forordning (EF) nr. 1698/2005 — begrebet udøvelse af en kommerciel landbrugsvirksomhed — forbindelse til begrebet delvis selvforsynende landbrugsbedrift)

(2019/C 35/21)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas, M. Palionis, T. Lozoraitis, R. Krasuckaitė og A. Petrauskaitė, om befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Aquilina og J. Jokubauskaitė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1119 af 22. juni 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2015, L 182, s. 39), for så vidt som Republikken Litauen heri blev pålagt en fast finansiell korrektion på 5 %, hvorved et beløb på 1 938 300,08 EUR blev udelukket fra den finansiering, der blev udbetalt i medfør af foranstaltningen »Førtidspensionering« i perioden fra den 16. oktober 2010 til den 15. oktober 2013.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Republikken Litauen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 9.11.2015.

Rettens dom af 21. november 2018 — HM mod Kommissionen(Sag T-587/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — ansættelse — meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AST-SC/03/15 — ikke adgang til at deltage i bedømmelsesprøverne — anmodning om revurdering — forelæggelse af denne anmodning for udvælgelseskomitéen afvist på grund af forsinkelse — kompetencefordeling mellem EPSO og udvælgelseskomitéen)

(2019/C 35/22)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: HM (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation dels af afgørelsen truffet den 17. august 2015 af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor om ikke at tage hensyn til anmodningen om revurdering af udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til næste fase i udvælgelsesprøve EPSO/AST-SC/03/15-3, dels af udvælgelseskomitéens »stiltiende afgørelse« om ikke at imødekomme denne ansøgning.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors (EPSO) afgørelse af 17. august 2015 om ikke at tage hensyn til anmodningen om revurdering af udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give HM adgang til næste fase i udvælgelsesprøve EPSO/AST-SC/03/15-3 annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-17/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 22. november 2018 — Brahma mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag T-603/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — prøveansatte tjenestemænd — prøvetid — forlængelse af prøvetiden — afskedigelse ved prøvetidens udløb — vedtægtens artikel 34 — magtfordrejning — begrundelsespligt — vedtægtens artikel 25, stk. 2 — ret til at blive hørt — vedtægtens artikel 90, stk. 2 — ansvar — formkrav — regel om overensstemmelse mellem stævningen og klagen — formaliteten — økonomisk tab — ikke-økonomisk skade — årsagsforbindelse)

(2019/C 35/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Zoher Brahma (Thionville, Frankrig) (ved advokat A. Tymen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol (først ved J. Inghelram og L. Tonini Alabiso, derefter ved J. Inghelram og Á. Almendros Manzano, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelsen af 17. juli 2015, hvorved Den Europæiske Unions Domstol besluttede ikke at udnævne sagsøgeren og at afskedige ham med virkning fra den 31. juli 2015, og af afgørelsen af 16. marts 2016 fra klageudvalget om afslag på sagsøgerens klage over afgørelsen af 17. juli 2015, dels om erstatning for det økonomiske tab og den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Den afgørelse, der blev truffet af justitssekretæren for Den Europæiske Unions Domstol, i dennes egenskab af ansættelsesmyndighed, den 17. juli 2015, hvorved Zoher Brahma blev afskediget ved udløbet af sin prøvetid med virkning fra den 31. juli 2015, annulleres.
- 2) Den afgørelse, der blev truffet af klageudvalget den 16. marts 2016 om afslag på klagen over den afgørelse, der blev truffet af Domstolens justitssekretær, i dennes egenskab af ansættelsesmyndighed, den 17. juli 2015, hvorved Zoher Brahma blev afskediget ved udløbet af sin prøvetid med virkning fra den 31. juli 2015, annulleres.

- 3) I øvrigt frifindes Domstolen.
- 4) Domstolen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-33/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 21. november 2018 — PepsiCo mod EUIPO — Intersnack Group (Exxtra Deep)

(Sag T-82/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — det ældre EU-ordmærke Exxtra Deep — absolut registreringshindring — bekrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2019/C 35/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PepsiCo, Inc. (New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne T. Lampel og M. Pfaff)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. november 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 482/2016-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem PepsiCo og Intersnack Group.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 24. november 2016 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 482/2016-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af PepsiCo, Inc. afholdte omkostninger.
- 3) Intersnack Group GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

Rettens dom af 22. november 2018 — Buck-Chemie mod EUIPO — Henkel (Bloc nettoyant pour toilettes)(Sag T-296/17) ⁽¹⁾**[EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en toiletfrisker — ugyldighedsgrund — individuel karakter — artikel 25 i forordning (EF) 6/2002]**

(2019/C 35/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Tyskland) (ved advokaterne C. Schultze, J. Ossing, R.D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann og C. Gehweiler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. marts 2017 af tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2113/2015-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Buck-Chemie og Henkel.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Buck-Chemie GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Henkel AG & Co. KGaA afholdte omkostninger, herunder de nødvendige udgifter afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Rettens dom af 21. november 2018 — Shenzhen Jiayz Photo Industrial mod EUIPO — Seven (SEVENOAK)(Sag T-339/17) ⁽¹⁾**[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU — figurmærket SEVENOAK — det ældre internationale figurmærke 7seven — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]**

(2019/C 35/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd (Shenzhen, Kina) (ved advokat M. de Arpe Tejero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Lukošiuė, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Seven SpA (Leini, Italien) (ved advokat L. Trevisan)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. marts 2017 af Første Appenkammer ved EUIPO (sag R 1326/2016-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Seven og Shenzhen Jiayz Photo Industrial.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 23. marts 2017 af Første Appenkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1326/2016-1) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler otte tiendedele af de af Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd afholdte omkostninger.
- 4) Seven SpA bærer sine egne omkostninger og betaler en tiendedel af de af Shenzhen Jiayz Photo Industrial afholdte omkostninger.
- 5) Shenzhen Jiayz Photo Industrial bærer en tiendedel af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Retten dom af 22. november 2018 — Fruit of the Loom mod EUIPO

(Sag T-424/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket FRUIT — reel brug af varemærket — artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 207/2009 [nu artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] — retskraft — artikel 65, stk. 6, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 72, stk. 6, i forordning 2017/1001)]

(2019/C 35/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Kentucky, De Forenede Stater) (ved S. Malynicz, QC og solicitor V. Marsland)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appenkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Takko Holding GmbH (Telgte, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. april 2017 af Fjerde Appenkammer ved EUIPO (sag R 2119/2016-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Takko Holding og Fruit of the Loom.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Fruit of the Loom, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 25.9.2017.

Rettens dom af 21. november 2018 — Bopp mod EUIPO (Gengivelse af en ligesidet ottekant)(Sag T-460/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om et EU-varemærke, der gengiver en blå ligesidet ottekant — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 75 i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 94 i forordning (EU) 2017/1001]]

(2019/C 35/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Carsten Bopp (Glashütten, Tyskland) (ved advokat F. Pröckl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. maj 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1954/2016-4) vedrørende en ansøgning om registrering af et figurtegn, der gengiver en blå ligesidet ottekant, som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Carsten Bopp betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 11.9.2017.

Sag anlagt den 19. november 2018 — Galletas Gullón mod EUIPO — Intercontinental Great Brands (gullón TWINS COOKIE SANDWICH)

(Sag T-677/18)

(2019/C 35/29)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Spanien) (ved advokaterne S. Martínez-Almeida og Alejos-Pita)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Intercontinental Great Brands LLC (East Hanover, New Jersey, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Galletas Gullón, SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket gullón TWINS COOKIE SANDWICH — registreringsansøgning nr. 13 877 543

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. september 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2378/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og i påkommende tilfælde intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 20. november 2018 — ZV mod Kommissionen**(Sag T-684/18)**

(2019/C 35/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZV (ved advokat J. N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelser, meddelt ved skrivelse af 12. februar 2018, om afslag på sagsøgerens ansøgning til stillingen som viceombudsmand og om besættelse af stillingen ved udnævnelse af en anden ansøger.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om magtfordrejning og procedurefordrejning. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at meddelelse om ledig stilling COM/2017/1739 ikke gjorde det muligt at sikre, at den valgte kandidat faktisk råder over de uddannelser og den erfaring, der er nødvendig for at bestride den ledige stilling. Sagsøgeren har i øvrigt anført, at den valgte ansøger ikke rådede over alle de krævede kvalifikationer, bl.a. erfaring med mægling og et indgående juridisk kendskab til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af Kommissionens afgørelse C(2002/601) af 4. marts 2002 on the reinforced Mediation Service, for så vidt som artikel 6, stk. 3, fastsætter, at Kommissionens formand foretager udnævnelse af viceombudsmænd efter forslag fra Ombudsmanden, men ikke fastsætter hverken en udvælgelsesprocedure eller udarbejdelse af en liste over de valgte ansøgere. I det foreliggende tilfælde har det rådgivende ansættelsesudvalg imidlertid afholdt en udvælgelsesprocedure og forelagt Ombudsmanden de tre ansøgninger, som udvalget havde valgt. Det følger heraf, ifølge sagsøgeren, at Ombudsmanden ikke undersøgte alle ansøgninger og at det således er i strid med førnævnte bestemmelse, at han foreslog Kommissionens formand at foretage udnævnelse af den valgte ansøger.
3. Tredje anbringende om, at de anfægtede afgørelser er behæftet med en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af meddelelse om ledig stilling COM/2017/1739 og anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den valgte ansøger, i modsætning til hende, ikke opfylder de betingelser, der kræves i førnævnte meddelelse om ledig stilling med henblik på at bestride den omtvistede stilling, dvs. bl.a. et godt kendskab til tjenstemandsvedtægten og til den lovgivning, der finder anvendelse på tjenstemænd og øvrige ansatte, og erfaring med løsning af tvister.

Sag anlagt den 22. november 2018 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Vieta Audio (Vita)

(Sag T-690/18)

(2019/C 35/31)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Vieta Audio, SA (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Vita — EU-varemærkeregistriering nr. 9 993 361

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. september 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO sag R 695/2018-4

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 72, stk. 6, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 22. november 2018 — KPN mod Kommissionen

(Sag T-691/18)

(2019/C 35/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: KPN BV (Rotterdam, Nederlandene) (ved advokaterne P. van Ginneken og G. Béquet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2014) 7241 final af 10. oktober 2014 om en fusions forenelighed med det indre marked og EØS-aftalen, hvorved Liberty Global plc erhvervede enekontrollen over Ziggo NV (sag M.7000 — Liberty Global/Ziggo), annulleres.
- Sagen hjemvises til Kommissionen til yderligere behandling i henhold til fusionsforordningens ⁽¹⁾ artikel 10, stk. 5.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende vedrører, at Kommissionen begik en åbenbar fejl i forbindelse med sin definition af markedet for premiumbetalings-tv-kanaler med sports- og filmindhold.
 - I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at selskabet under den administrative procedure gjorde gældende, at Ziggo Sport Totaal (»ZST«) er nødvendig for, at leverandører af detail-TV-, bredbånds- og mobiltjenester samt pakker, der omfatter en eller flere af disse tjenester, kan konkurrere på detailmarkedet. Dette bekræftede Kommissionen angiveligt i en markedsundersøgelse. De to premiumbetalings-sportskanaler, ZST og FOX Sports, er derfor ikke substituerbare.
 - Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen ikke desto mindre konkluderede, at der var et engrosmarked for levering og erhvervelse af premiumbetalings-sportskanaler, som omfattede ZST og FOX Sports, og at der ikke var behov for at segmentere markedet yderligere.
 - Ifølge sagsøgeren påvirkede disse fejl i forbindelse med markedsdefinitionen Kommissionens efterfølgende vurderinger og følgelig dennes konklusion om at tillade fusionen.
2. Andet anbringende vedrører, at Kommissionen gav en utilstrækkelig begrundelse for sin definition af markedet for premiumbetalings-tv-kanaler med sports- og filmindhold.
 - I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at Kommissionens antagelse om, at FOX Sports og ZST tilhører det samme marked, krævede en udførlig redegørelse, idet denne antagelse er i strid med Kommissionens markedsundersøgelse, hvori nødvendigheden af ZST blev påpeget, og Kommissionens tidligere afgørelser.
 - Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen undlod at begrunde sin definition af markedet for premiumbetalings-filmkanaler.
 - Ifølge sagsøgeren påvirkede denne manglende begrundelse af markedsdefinitionen Kommissionens efterfølgende vurderinger og følgelig dennes konklusion om at tillade fusionen.
3. Tredje anbringende vedrører, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til muligheden for at udelukke ZST og med hensyn til den indvirkning, som dette ville få på engrosmarkedet for levering og erhvervelse af ZST.
 - I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at fusionen udvidede fusionsparternes stærke position på markedet for ZST til hele det nederlandske område.
 - Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at fusionsparterne ved at afvise (på økonomisk bæredygtige vilkår) at give tredjemand adgang til ZST kan udelukke ZST fra deres konkurrenter på markedet i det efterfølgende omsætningsled.

4. Fjerde anbringende vedrører, at Kommissionen gav en utilstrækkelig begrundelse for sin vurdering af muligheden for at udelukke ZST og af den indvirkning, som dette ville få på engrosmarkedet for levering og erhvervelse af ZST.
- I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at Kommissionen på grundlag af sin markedsdefinition i den anfægtede afgørelses punkt 5.1.2.1 afviser argumentet om, at ZST er nødvendig og derfor kan udelukkes. Idet sagsøgeren har anført, at den anfægtede afgørelse ikke indeholder nogen markedsdefinition eller indeholder en mangelfuld markedsdefinition, har selskabet videre gjort gældende, at udgangspunktet for Kommissionens vurdering er forkert.
 - Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen gav en utilstrækkelig begrundelse for sin vurdering af fusionsparternes manglende evne til at udelukke ZST og af den indvirkning, som dette ville få.
5. Femte anbringende vedrører, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til muligheden for at gøre HBO-indhold utilgængeligt.
- I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at Kommissionen på grundlag af en mangelfuld markedsdefinition og forkerte antagelser med urette vurderede, at fusionsparterne ikke har nogen stærk markedsposition.
6. Sjette anbringende vedrører, at Kommissionen gav en utilstrækkelig begrundelse for sin vurdering af muligheden for at udelukke HBO-indhold.
- I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at Kommissionens vurdering af fusionens indvirkning på det nævnte marked automatisk vil være utilstrækkelig begrundet, når der ikke findes en pålidelig definition af markedet for filmindhold.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

Sag anlagt den 23. november 2018 — Montanari mod EEAS

(Sag T-692/18)

(2019/C 35/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marco Montanari (Reggio d'Émilie, Italien) (ved advokaterne A. Champetier og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS)

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Annullation af den anfægtede afgørelse om helt eller delvist at nægte sagsøgeren aktindsigt i det [nedenfor nævnte] dokument.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er rettet mod afgørelsen af 24. oktober 2018 truffet af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om afslag på at give sagsøgeren aktindsigt i rapporten af 29. juli 2017, som blev udfærdiget efter den mægling, som blev foretaget af chefen for afdelingen for »Mission Support«.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af forordning 1049/2001, af artikel 15, stk. 3, TEUF, og af artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at aktindsigt i institutionernes dokumenter udgør retsprincippet og at muligheden for afslag er undtagelsen. De undtagelser, der er fastsat i artikel 4 i forordning 1049/2001 og som er påberåbt af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, kan imidlertid ikke begrunde afslaget på aktindsigt med den begrundelse, at de i førnævnte artikel opstillede betingelser ikke er opfyldt.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 296 TEUF og af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som de anfægtede afgørelser er behæftet med manglende eller utilstrækkelig begrundelse.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 27. november 2018 — ZY mod Kommissionen

(Sag T-693/18)

(2019/C 35/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ZY (ved advokaterne N. Voß og D. Fouquet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for 2012 og 2013 annulleres i sin helhed.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166, for så vidt som den for 2012 og 2013 for forbrugere af basisbelastning med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter, for forbrugere af basisbelastning med mindst 7 500 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 15 % af de offentliggjorte netafgifter og for forbrugere af basisbelastning med mindst 8 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 10 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder advokat- og rejseudgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Det er urigtigt lagt grund, at der foreligger statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF

I forbindelse med det første anbringende anfægtes, at Kommissionen ved sin undersøgelse af den omtvistede fritagelse for netafgifter retligt ukorrekt har lagt til grund, at der anvendes statsmidler.

Desuden er referencesystemet fastlagt ukorrekt og mangelfuldt ved undersøgelsen af »selektivtets«-kriteriet.

2. Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

I forbindelse med det andet klagepunkt gøres det gældende, at Kommissionens afgørelse medfører, at der kun fastsættes efterbetalingsforpligtelser for de forbrugere af basisbelastning, som i 2012 og 2013 blev fuldstændigt fritaget for netafgifter. Dermed blev disse forbrugere af basisbelastning undergivet en forskelsbehandling og udsat for en uberettiget ulempe i forhold til de forbrugere af basisbelastning, som i den samme periode benyttede sig af faste reduceringer af netafgiften, og som ikke blev underlagt efterbetalingsforpligtelser.

3. Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

I forbindelse med det tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgeren på grund af individuelle omstændigheder havde en berettiget forventning om, at virksomheden kunne beholde de indrømmede særlige netafgifter.

Sag anlagt den 17. november 2018 — DEI mod Kommissionen

(Sag T-694/18)

(2019/C 35/35)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Athen, Grækenland) (ved advokaterne E. Bourtzalas, A. Iliadou og Ch. Synodi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2018) 4947 final af 30. juli 2018, sag SA.50152 annulleres, for så vidt som Kommissionen besluttede ikke at fremsætte indsigelser i forhold til støtteordningen for den nye Metavatiko Michanismo Apozimiosis Evelixias (»Neos MMAE«), som Grækenland har anmeldt, idet Kommissionen konkluderede, at denne ordning var forenelig med det indre marked som omhandlet i artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale de af DEI afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede retsakt er behæftet med en åbenbar fejl ved bedømmelsen af de retlige og faktiske omstændigheder samt en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 108, stk. 2, TEUF, idet Kommissionen ikke indledte den formelle undersøgelsesprocedure.
 2. Andet anbringende om, at den anfægtede retsakt er behæftet med en åbenbar fejl ved bedømmelsen af de retlige og faktiske omstændigheder, da det ved vurderingen af støttens forenelighed med det indre marked i henhold til artikel 107 stk. 3, litra c), TEUF blev konkluderet, at de nye Metavatiko Michanismo Apozimiosis Evelixias opfylder kriterierne på området for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, og særligt kriterierne om adækvans, proportionalitet, nødvendighed, tilskyndede virkning og om undgåelse af uforholdsmæssigt negativ påvirkning af konkurrencen.
-

Sag anlagt den 26. november 2018 — C.R.D.O.P »Jamón de Teruel/Paleta de Teruel« mod EUIPO — Airesano Foods (AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel)

(Sag T-696/18)

(2019/C 35/36)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida »Jamón de Teruel/Paleta de Teruel« (Teruel, Spanien) (ved advokat F. Pérez Álvarez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Airesano Foods, SL (La Puebla de Valverde, España)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Airesano Foods, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærke AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel — registreringsansøgning nr. 15 240 005

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. september 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 88/2018/4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 13, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. november 2018 — Wacker Chemie mod Kommissionen

(Sag T-704/18)

(2019/C 35/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Wacker Chemie AG (München, Tyskland) (ved advokaterne M. Kachel og D. Fouquet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens/Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166, for så vidt som den for 2012 og 2013 for forbrugere af basisbelastning med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter, for forbrugere af basisbelastning med mindst 7 500 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 15 % af de offentliggjorte netafgifter og for forbrugere af basisbelastning med mindst 8 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 10 % af de offentliggjorte netafgifter, annulleres.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder advokat- og rejseudgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort tre anbringender gældende, der i det væsentlige er identiske eller sammenlignelige med de anbringender, der er gjort gældende i sag T-693/19, ZY mod Kommissionen.

Sag anlagt den 28. november 2018 — Air Liquide Industriegase mod Kommissionen**(Sag T-705/18)**

(2019/C 35/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Air Liquide Industriegase GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne M. Kachel og D. Fouquet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for 2012 og 2013 annulleres i sin helhed.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166, for så vidt som den for 2012 og 2013 for forbrugere af basisbelastning med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter, for forbrugere af basisbelastning med mindst 7 500 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 15 % af de offentliggjorte netafgifter og for forbrugere af basisbelastning med mindst 8 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 10 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder advokat- og rejseudgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort tre anbringender gældende, der i det væsentlige er identiske eller sammenlignelige med de anbringender, der er gjort gældende i sag T-693/19, ZY mod Kommissionen.

Sag anlagt den 28. november 2018 — Air Liquide Deutschland mod Kommissionen**(Sag T-706/18)**

(2019/C 35/39)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Air Liquide Deutschland GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne M. Kachel og D. Fouquet)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166 for 2012 og 2013 annulleres i sin helhed.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018 med j.nr. C(2018) 3166, for så vidt som den for 2012 og 2013 for forbrugere af basisbelastning med mindst 7 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 20 % af de offentliggjorte netafgifter, for forbrugere af basisbelastning med mindst 7 500 årlige driftstimer anordner tilbagebetaling på mere end 15 % af de offentliggjorte netafgifter og for forbrugere af basisbelastning med mindst 8 000 årlige driftstimer anordner en tilbagebetaling på mere end 10 % af de offentliggjorte netafgifter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder advokat- og rejseudgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort tre anbringender gældende, der i det væsentlige er identiske eller sammenlignelige med de anbringender, der er gjort gældende i sag T-693/19, ZY mod Kommissionen.

Sag anlagt den 27. november 2018 — Wyld mod EUIPO — Kaufland Warenhandel (wyld)**(Sag T-711/18)**

(2019/C 35/40)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Wyld GmbH (München, Tyskland) (ved advokat M. Douglas)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Wyld GmbH*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket wyld — registreringsansøgning nr. 14 525 562

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. september 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2621/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og EU-varemærkeansøgning nr. 14 525 562 »wyld« tillades registreret, for så vidt som det er blevet afvist.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til meddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* i sag T-603/18**

(*Den Europæiske Unions Tidende* C 436 af 3. december 2018)

(2019/C 35/41)

Meddelelsen vedrørende sag T-603/18, ZE mod Parlamentet, erstattes af følgende:

»Sag anlagt den 9. oktober 2018 — ZE mod Parlamentet

(Sag T-603/18)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: ZE (ved advokat P. Giatagantzidis)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 25. september 2018 om at suspendere sagsøgeren fra dennes funktioner indtil den 31. oktober 2018, og enhver anden retsakt i forbindelse hermed, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Med det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af hans ret til at blive hørt med hensyn til den anfægtede afgørelse, der berører ham.
 2. Med det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at der i forbindelse med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse blev anvendt en metode til indsamling af oplysninger, som er i strid med sagsøgerens ret til god forvaltning i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.
 3. Med det tredje anbringende gør sagsøgeren gældende, at generalsekretæren har tilsidesat princippet om upartiskhed, idet det var sidstnævnte, som både besluttede, at der skulle foretages en administrativ undersøgelse vedrørende sagsøgeren, og som traf den anfægtede afgørelse.
 4. Med det fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en åbenlys tilsidesættelse af retten til beskyttelse af privatlivet som følge af forbuddet mod adgang til den bygning, i hvilken han arbejder, og til private sagsakter.
 5. Med det femte anbringende gør sagsøgeren gældende, at der med den fulgte procedure er sket en tilsidesættelse af formodningen om sagsøgerens uskyld og af retten til hemmelig sagsbehandling som følge af de erklæringer, der blev afgivet til pressen af tjenestemænd i Parlamentet.«
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA